

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τέταρτος μας χρόνος είναι,
κι' έδρα πάλιν αι' Αθήναι.

Έτος χίλια δυτακόσα κι' ογδοήκοντα έπτά,
περισσέματα μεγάλα δίχως νάχωμε λεπτά.

Ο Ρωμύος την εβδομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίνη,
κι' όταν έχω έξουνάδα — κι' όποτε μου καταβαίνη.
Συνδρομητάς θά δέχομαι, — όότι τους ανέχομαι,
μοναχά 'στας Έπαρχίας — και 'στό Έξωτερικόν,
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει τό Έλληνικόγ.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο,

για τά ξένα όμως μέρη — δεκαπάντε και 'στό χέρι.
'Αλλ' έδω συνδρομηται — δέν θά γίνωνται ποτέ,
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατήσ — δέν περνάς συνδρομητής.
Κι' όδτε θέλω νταραβέρι — με κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαί — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές 'στών φόρων την άντάρα — κι' ό Ρωμύος μας μιά δεκάρα.

Ίουλίου ένδεκάτη,
ήσυχία και ραχάτι.

Έπτά πούντος κι' έβδομήντα και ακόμη εκατόν,
απονάρκωσις του κράτους μετά τόσον πυρετόν.

Τενεκέδες 'στιά σκυλιά
μέ λαγούτα και βιολιά.

Εσκασε ό Τρικούπης απ' τό πολύ γεινάτι
άν είδε πώς ό κόσμος του 'μπήκε μέσ 'στό μάτι.
Εσκασε ό Τρικούπης με τή χρυσή παρέα
για τον Τσιγγρό τον Χιώτη, για τον σιδερ' Ανδρέα,
κι' έφώναζε ό κόσμος με όλη την καρδιά :
«Εσκασε ό καυμένος... έβίβα, βρέ παιδιά!»

Μές 'στην πολλή μαυριλα, μέσα 'στην τόση μπόρα
Εσκασε ό Τρικούπης κι' έζάρωσε ή Ώρα,
ήλλάλαξε τό πλήθος κι' έγινανε σκουπίδι
και τάρθρα του Καζάζη και τάρθρα του Ροίδη,
κι' επέταξαν 'στιά κάρα της νίκης τά στεφάνια
και πάν και τά σηκότια μαζί με τά τηγάνια.

Εσκασε ό καυμένος με των κουτών την κρίσι
και την ρεπούμπλικά του εκόντεψε να σχίση.
Έφρένιασαν μεγάλων κομματαρχών μερίδες,
που στέκουν 'στό Ταμείο απ' έξω σαν τους γλάρους,
έφρένιασαν τά τζάκια και οι κοτζαμπασήδες,
που έχουν της κουμπάραις και τους πολλούς κουμ-
[πάρους.

Κυριακή μεγάλη, μεγάλο πανηγύρι,
και μάθημα του κόσμου για κάθε κακομοίρη.
Πάει λοιπόν κι' ό Σούτσος, ό Πρίγκηψ Φαναριώτης,
χωρίς καυγας να γίνη, χωρίς να πέση σμπάρο,
και μέσ' από την κάλπη έπρόβαλε ό Χιώτης,
μα δίχως να μυρίζη κρασι και μπακαλιάρο.

Πάει και τό Ραλλάκι κι' αυτός ό Νικολής,
πάει κι' ό Δεληγιάννης κι' ό γέρο-μπαμπαλής.
Τους τρεις κοτζαμπασήδες έλάκτισαν απόνωσ,
μαυρο και εις τους τρεις των φωνάζουν έμοθύμως,
κι' έξήλθε τροπαιούχος εκ του σφοδρου άγώνος
λαδς ένθουσιώδης, επαναστάτης Δήμος.

Κυριακή μεγάλη, μεγάλο πανηγύρι,
και μάθημα του κόσμου για κάθε κακομοίρη,
Κρεμάστε τενεκέδες εις όλα τά σκυλιά,
βαρείτε τά λαγούτα, βαρείτε τά βιολιά.
'Εξύπνησε ή πόλις με φρόνημα γενναίον...
ευοί, ευάν, έβίβα ό Δήμος Αθηναίων.

